

Belgisch Comité voor Hulp aan Vluchtelingen

Defacqzstraat 1 bus10

1000 Brussel

info@cbar-bchv.be

VERSLAG VAN DE CONTACT VERGADERING VAN HET BCHV

9 oktober 2007

Aanwezigen

Dames: Berghmans (AI), de Ryckere (UNHCR), Duysens (JRS), Houben (VwV), Legros (ADDE), Maes (BCHV), Thiébaud (APD), Vanderhaegen (PSC), Van Gastel (Rode Kruis)

Heren: Bienfait (CGRA), Beys (Caritas International), Geysen (Dienst Vreemdelingenzaken), Heymans (MSF), Ramakers (Fedasil), Schrauben (CR), Somers (VMC), Vinikas (BCHV), Westerveen (UNHCR), Wibault (BCHV).

Opening van de vergadering en goedkeuring van het verslag van de vergadering van 11 september 2007

De heer Vinikas opent de vergadering om 9u 45.

Het verslag van de vergadering van 11 september 2007 wordt goedgekeurd mits de volgende opmerkingen:

- punt 16: het betreft niet art. 74/5 2° maar art. 74/6 Vw
- punt 21: er staat verkeerdelijk “de betrokken personen krijgen een attest van aankomst”. De heer Geysen preciseert dat in dat geval de betrokken personen hun document behouden (vb. bijlage 35) en er geen document in de plaats wordt gegeven.
- punt 48: de heer Ramakers merkt een vergissing op, de bezettingsgraad in augustus was niet dalend maar stijgend (zie verder punt 23 huidig verslag)

Mededelingen van de Dienst Vreemdelingenzaken (de heer Geysen)

1. In de loop van de maand september 2007 werden er 887 asielaanvragen ingediend wat 42,2 aanvragen betekent per werkdag. Er waren 844 aanvragen in het binnenland, 22 aanvragen in de gesloten centra en 21 aan de grens. Dit houdt een stijging in van 31 aanvragen in vergelijking met de maand augustus 2007 en een stijging van 17 aanvragen in vergelijking met de maand september 2006.
-

2. De voornaamste vertegenwoordigde nationaliteiten zijn: Rusland (97), Servië (89), Irak (86), Kongo (63), Afghanistan (62), Slowakije (49), Iran (36), Guinee (32), Rwanda (29) en Algerije (25).
3. In september 2007 werden er 203 meervoudige aanvragen ingediend (een stijging van 24 aanvragen in vergelijking met augustus 2007) en dit hoofdzakelijk door asielzoekers afkomstig uit Irak (29), Slowakije (29), Rusland (25), Iran (22), en Afghanistan, Kongo, Pakistan en Sierra Leone (telkens 6).
4. In de maand september 2007 werden er 801 beslissingen genomen, verdeeld als volgt: 667 aanvragen werden overgemaakt aan het CGVS, 75 beslissingen in het kader van de Dublinverordening (25 en 26 quater), 59 weigeringen van inoverwegingname (13 quater) en 120 dossiers werden afgesloten zonder voorwerp. In totaal werden er 921 dossiers afgesloten.
5. In september 2007 werden 40 NBM geregistreerd door DVZ (30 jongens en 10 meisjes) waarvan 37 in het binnenland en 3 aan de grens. Er waren er 2 tussen 0 en 5 jaar, 3 tussen 6 en 10 jaar, 11 tussen 11 en 15 jaar, 8 waren 16 jaar en 16 waren 17 jaar. Onder hen waren er 11 uit Afghanistan, 8 uit Kongo, 3 uit Guinee en 3 van Irak.
6. De heer Geysen deelt ook een aantal cijfers mee wat betreft de opsluiting: op grond van artikel 74/6 §1 bis werden 6 personen opgesloten met een bijlage 39 bis. Wat betreft de Dublindossiers werden er 44 personen opgesloten met een Eurodac-hit en 15 personen die een 26 quater hadden ontvangen, hetgeen een totaal geeft van 59 personen in het kader van de Dublinprocedure. Er werden gedurende de maand september 2007 15 kinderen opgesloten.
7. De heer Heymans vraagt of er statistieken bestaan wat betreft het aantal aanvragen in het kader van art. 9 ter en hoeveel positieve beslissingen er zijn gevallen. De heer Geysen stelt dat hij die cijfers niet onmiddellijk voor handen heeft maar het wel zal navragen. De heer Vinikas wijst op bestaande cijfers weergegeven in de newsletter van CIRE. In 2005 waren er 236 positieve beslissingen, in 2006 waren er 392 positieve beslissingen maar sedert januari tot augustus 2007 zijn er al 1917 positieve beslissingen (betreffende 3625 personen). De heer Somers verklaart dat volgens zijn informatie dit cijfer voor 2007 zo hoog ligt omwille van het feit dat er gedurende een zekere periode geen arts aanwezig was en dat de ambtenaren zelf een beslissing hebben genomen gebaseerd op een lijst van standaardziekten waarvoor zij weten dat die aanleiding kunnen geven tot een positieve beslissing. De heer Geysen voegt hieraan toe dat de dienst art. 9 ter ook extra personeel heeft gekregen. Verder wenst de heer Heymans te weten hoe de achterstand momenteel wordt geregeld, of er nog steeds een toepassing wordt gemaakt van het lifo-principe. De heer Geysen antwoordt dat de nieuwe wet wordt toegepast maar dat hij voor verdere details navraag zal doen bij mevrouw Willekens.
8. Mevrouw Thiébaud komt terug op punt 17 van het vorige verslag waarin de heer Westerveen vroeg naar statistieken aangaande de duur van opsluiting van asielzoekers in de Dublinprocedure. De heer Geysen antwoordt dat het moeilijk is daaromtrent

cijfers te geven maar stelt wel dat een gemiddeld Dublindossier een opsluiting tussen 1 à 2 maanden impliceert. De regel is veeleer een opsluiting van 1 maand, de uitzondering is een opsluiting van 2 maanden. In augustus was de gemiddelde duur van de behandeling van een Dublindossier van het ogenblik van de asielaanvraag tot het afleveren van de 26 quater 61 dagen. Voor wat betreft de personen die opgesloten waren in het kader van de Dublinprocedure was de gemiddelde duur ongeveer 40 dagen.

9. Mevrouw Thiébaud wijst op een specifiek geval waarin aan de voorwaarde van het kunnen aantonen van een verblijf van meer dan drie maanden buiten Schengen was voldaan, de persoon in kwestie kon dit ook aantonen aangezien hij uitgeprocedeerd was in Ierland en gedwongen was uitgewezen. Toch heeft België de overname aangevraagd. De heer Geysen antwoordt dat elk geval afzonderlijk wordt bestudeerd en dat er enkel een overname wordt gevraagd als er ernstige twijfels bestaan betreffende de terugkeer. De heer Geysen betreurt dat het dossiernummer niet gekend is.
10. Mevrouw Thiébaud gaat verder in op punt 21 van het vorige verslag aangaande het niet afleveren van een BGV door DVZ als een uitgeprocedeerde asielzoeker een regularisatieaanvraag lopende heeft en de asielprocedure 3 of 4 jaar heeft geduurd. Mevrouw Thiébaud wenst te weten waarom het enkel voor de personen is die 3 of 4 jaar in procedure zijn. De heer Geysen antwoordt dat zij die geen 3 of 4 jaar in procedure waren niet aan de voorwaarden voldoen voor regularisatie, dat bovendien het indienen van een regularisatieaanvraag niet opschortend werkt dus dat DVZ hiertoe ook niet verplicht is en dat de heer Roosemont dit zo heeft beslist.
11. Mevrouw Thiébaud stelt dat het erop lijkt dat DVZ heeft beslist om visa-aanvragen in het kader van familiehereniging systematisch te weigeren en een DNA-test te vragen om de verwantschap aan te tonen. Naar haar informatie rechtvaardigt DVZ deze beslissing door de bezorgdheid om de termijn opgelegd door art. 10 ter §2 te respecteren. De heer Vinikas stelt haar voor hieromtrent contact op te nemen met Mevrouw Borremans van het BCHV, die verantwoordelijk is voor familiehereniging. De heer Geysen heeft de vraag doorgestuurd naar de bevoegde dienst voor antwoord.
12. De heer Somers wijst erop dat de verblijfsdocumenten van asielzoekers sedert 1 juni gewijzigd zijn en dat er zich op dat vlak problemen voordoen wat betreft de omwisseling van de documenten. Zo worden bv. de bijlagen 26 bis omgewisseld in attesten van immatriculatie, maar het blijkt dat er nog mensen rondlopen met hun bijlage 26 bis. De heer Geysen wijst erop dat dit volgens hem niet zo problematisch is omdat een AI niet meer rechten geeft dan een bijlage 26 bis en er steeds minder mensen in die overgangssituatie zullen zijn. De mensen kunnen voor de omwisseling van hun bijlage 26 bis nog steeds terecht op de gemeenten. Hij geeft toe dat er wel soms verwarring bestaat bij de gemeenten omdat nu iedereen een AI krijgt maar dit toch geen recht op arbeid verschaft, tenzij voor diegenen die vroeger werden ontvankelijk verklaard. De heer Somers wijst erop dat er zich wel problemen voordoen op niveau van de ziekenfondsen. Ook in de nieuwe asielprocedure moeten zij die een procedure hangende hebben voor de RVV, als ze vroeger ontvankelijk werden

verklaard, het recht behouden op een ziekteverzekering, ook als ze een bijlage 35 hebben. Er zou dienaangaande ook een omzendbrief moeten worden opgesteld, zoals dat gebeurd is aangaande het recht op arbeid.

13. De heer Westerveen komt terug op de problematiek van echtparen waarvan de ene persoon een status verkrijgt en de andere niet. Op de vorige contactvergadering werd gesteld dat het verblijfsrecht van de persoon zonder status wordt geregeld op niveau van DVZ via de procedure van gezinshereniging. De heer Geysen bevestigt opnieuw dat het logisch lijkt dat beide partners van eenzelfde verblijfsrecht genieten tenzij er een reden zou zijn om dit niet te doen. Mevrouw Maes vraagt wat die redenen zouden kunnen zijn. De heer Geysen legt uit dat er problemen zouden kunnen rijzen indien er twijfel bestaat omtrent het huwelijk (vb. in geval van een valse huwelijksakte), of een probleem van openbare orde of een identiteitsbewijs dat ontbreekt. Mevrouw Maes vraagt of deze mensen dan de (langdurende) procedure van gezinshereniging moeten volgen via een aanvraag tot machtiging tot verblijf gebaseerd op artikel 9 bis Vw omdat artikel 10 ter Vw verwijst naar artikel 9 bis Vw. [*De heer Geysen bevestigt na het inwinnen van informatie dat inderdaad een aanvraag artikel 9 bis dient ingediend te worden.*] Mevrouw Houben vraagt of hetzelfde geldt als een van beide partners geen subsidiaire bescherming kreeg omwille van de toepassing van de burgertheorie door het CGVS. De heer Geysen antwoordt dat dit geen obstakel is om machtiging tot verblijf te verkrijgen in toepassing van de gezinshereniging.
14. De heer Beys haalt een Dublinzaak aan waarin de echtgenote van een in België geregulariseerde man zich in Roemenië bevindt. De man heeft nog een asielpcedure hangende bij de RVV. De vraag tot overname aan België werd geweigerd. De heer Beys wijst erop dat België een toepassing kan maken van de humanitaire clausule waarin de mogelijkheid wordt geschapen een asielaanvraag over te nemen als een gezinslid een asielpcedure heeft, die hangende is ten gronde. De heer Geysen stelt dat de zaak in behandeling is en verder dat het andere land beter het artikel 15 inroept bij de vraag tot overname en niet alleen, zoals in casu, artikel 7*. De heer Geysen wijst er tevens op dat België inzake gezinshereniging zeer soepel is in vergelijking met andere landen. De heer Ramakers merkt op dat de regeling inzake familiehereniging door de toekomstige oranjeblauwe regering wellicht zal worden verstrengd.

Mededelingen van het CGVS (de heer Bienfait)

15. In september 2007 heeft het CGVS 787 beslissingen genomen: 162 toekenningen van het statuut van vluchteling, 27 toekenningen van de subsidiaire bescherming, 491 weigeringen van het statuut van vluchteling en van de toekenning van de subsidiaire bescherming, 28 technische weigeringen, 8 beslissingen van uitsluiting waaronder 5 uitsluitingen van zowel het statuut van erkend vluchteling als van SB, 1 uitsluiting van het statuut als vluchteling en weigering van de SB en 2 uitsluitingen van SB en weigering van het statuut als vluchteling. Er waren ook 55 weigeringen van inoverwegingname voor EU burgers. De heer Bienfait verklaart het hoge aantal

---

* Art. 7 Dublinverordening « Wanneer een gezinslid van een asielzoeker, ongeacht of het gezin reeds in het land van oorsprong was gevormd, als vluchteling is toegelaten voor verblijf in een lidstaat, is deze lidstaat verantwoordelijk voor de behandeling van het asielverzoek, mits de betrokkenen dat wensen.»

uitsluitingen deze maand door het feit dat complexe dossiers die reeds lang opzij lagen ter beslissing nu, door het inhalen van de achterstand, een beslissing hebben gekregen.

16. Verder geeft de heer Bienfait de cijfers van erkende vluchtelingen van 2007: Rusland (315), Rwanda (159), Irak (94), Kongo (91), Servië (91), China (77), Guinee (64). Wat betreft de erkenningen in Guinee gaat het in ongeveer 40 dossiers om typische gender-dossiers, waarmee de heer Bienfait het gerucht dat België niets doet in het kader van gender-dossiers wenst te nuanceren. Wat betreft de cijfers voor SB vanaf 2007 tot nu toe: Irak (162), Somalië (18), Afghanistan (5), Eritrea (5), Palestijnen uit de bezette gebieden (5) en ongekende nationaliteit (4). Wat betreft deze laatste categorie preciseert de heer Bienfait dat het ook om Palestijnen gaat en er dus in totaal in 9 dossiers SB werd toegekend. Met betrekking tot de SB voegt de heer Bienfait eraan toe dat er een beslissing werd genomen door de RVV aangaande de Kivoo-regio in Kongo en dat op die situatie het artikel 15 c kan worden toegepast. Bovendien wordt weldra een zitting gehouden bij de RVV met drie rechters wat betreft de situatie in Ivoorkust, dat zal ook interessant zijn aangaande de toepassing van de SB.
17. Mevrouw Maes wijst erop dat recent in een aantal dossiers aan Tsjetsjenen door de RVV de SB-status werd toegekend terwijl er tot nog toe door het CGVS geen SB werd toegekend in Russische dossiers. De heer Bienfait stelt dat het in hoofde van de RVV niet om een gestabiliseerde rechtspraak gaat en het CGVS daarom geen conclusies trekt uit die beslissingen.
18. Op 1 oktober 2007, bedroeg de achterstand van het CGVS 5375 dossiers. Dus ondanks het laag aantal beslissingen in de maand september is de achterstand toch gedaald met 69 dossiers.
19. Mevrouw Thiébaud stelt zich vragen bij de wijze van motiveren van weigeringsbeslissingen door het CGVS. Er zijn veranderingen waar te nemen in de stijl van motiveren sinds de nieuwe procedure. In sommige beslissingen geeft het zelfs de indruk dat het CGVS de situatie in het land niet kent terwijl mevrouw Thiébaud stelt dat het CGVS nochtans de situatie in die landen wel goed kent. Het gaat bv. om Rwanda en Burundi. Ze verwijst naar een dossier waarin een Burundese vrouw die zeer laag geschoold is, werd geweigerd, o.a. omdat ze niet veel kon zeggen rond de ramadan terwijl ze die wel zelf opvolgt. De heer Bienfait antwoordt dat het niet eenvoudig is om in het vage te antwoorden maar dat er geen structurele veranderingen zijn opgelegd in de wijze van motiveren. Wat betreft het specifieke geval was er inderdaad een probleem wat betreft de beslissing en werd die dan ook door de RVV verbroken. De heer Bienfait vraagt zich af of er misschien een invloed is van de nieuwe asielpcedure in de zin dat er vroeger eigenlijk na een weigering in ontvankelijkheid enkel de procedure voor de RvS voor handen was, terwijl er nu nog een procedure voor de RVV volgt. Dit zou misschien het onderwerp van een doctoraat kunnen uitmaken.
20. Mevrouw Houben wijst op het probleem aangaande het interview bij het CGVS bij het onderzoek van meervoudige asielaanvragen. Naar haar informatie worden enkel vragen gesteld met betrekking tot de nieuwe elementen en wordt niet meer ingegaan

op de grond van het verhaal. De heer Bienfait stelt dat dit inderdaad het geval kan zijn als het relaas hetzelfde is als tijdens de eerste asielprocedure voorgelegd. Mevrouw Maes wenst hierop verder te gaan en signaleert dat ook de inhoud van de nieuwe elementen zou moeten onderzocht worden door het CGVS. Het BCHV heeft sterk de indruk dat sedert de nieuwe procedure enkel vragen worden gesteld aangaande het tijdstip waarop de nieuwe documenten werden verkregen en van wie. Indien 1 van de nieuwe documenten een advies is van het BCHV waarin uitgebreid wordt ingegaan op de motivatie van de negatieve beslissing van het CGVS in de eerste asielprocedure of een advocaat heeft een degelijke tegenargumentatie uitgewerkt ter ondersteuning van een nieuwe asielaanvraag, dan is het vreemd in bepaalde gevallen te constateren dat de nieuwe weigeringsbeslissing van het CGVS in de tweede asielprocedure een quasi kopie uitmaakt van de weigeringsbeslissing in de eerste asielprocedure, die niet ingaat op de opgeworpen argumenten. De vraag stelt zich of het CGVS bij meervoudige aanvragen van oordeel is dat het de RVV is die zich maar over de inhoud van de nieuwe elementen moet uitspreken. De heer Bienfait antwoordt dat hij de opmerking zal signaleren aan de Commissaris Generaal.

21. Mijnheer Beys verwijst naar het rapport van het CGVS waarin sprake is van een systematische uitwisseling van informatie tussen de verschillende asielinstanties en Fedasil. De heer Beys vraagt zich af op welke wettelijke basis deze uitwisseling van informatie met Fedasil plaatsvindt en of dit strookt met de vertrouwelijkheid van de persoonlijke gegevens van de asielzoekers en het beroepsgeheim van de sociale assistenten. De heer Bienfait antwoordt dat hetgeen in het rapport van het CGVS staat enkel het CGVS bindt en dat uiteraard voorzichtig moet worden omgesprongen met uitwisseling van informatie maar dat het CGVS soms in een situatie terecht komt waarin de asielzoeker stelt geen identiteitsdocument te hebben maar wel blijkt dat dit document werd voorgelegd om zich aan een Belgische universiteit te kunnen inschrijven. Er is op dit vlak geen systematische uitwisseling bestaande momenteel met Fedasil, maar het CGVS is vragende partij. De heer Ramakers antwoordt dat er daaromtrent geen contacten geweest zijn tussen het CGVS en Fedasil en dat voor hen de persoon is, wie hij zegt te zijn.

Vragen en bemerkingen voor de RVV

22. De heer Vinikas vermeldt dat de vragen die nav de vorige contactvergadering werden gesteld aan de RVV werden gecommuniceerd door het BCHV maar dat vooralsnog geen antwoord werd verkregen.

Mededelingen van het UNHCR (Mijnheer Westerveen)

23. De heer Westerveen vermeldt dat mevrouw de Ryckere terug werkt op het UNHCR.

Mededelingen van Fedasil (Mijnheer Ramakers)

24. Mijnheer Ramakers deelt de statistieken uit. Hij merkt op dat zijn informatie op de vorige contactvergadering aangaande een dalende bezettingsgraad niet correct was en dat er een stijging was in de bezettingsgraad. Dit ligt vooral aan een daling in de

vertrekken en niet aan een stijging in de inkomsten. Er is momenteel een lichte stijging van ongeveer 4% per maand vast te stellen. Hij wijst erop dat ongeveer 7% een dossier hangende heeft bij DVZ, 25% bij het CGVS, 6% bij de RVV en 40% bij de RvS. Daarnaast zijn er nog 7% uitgeprocedeerden met een verlenging van het BGV en 3% uitgeprocedeerden, die niet vallen onder de bovenstaande categorieën.

25. De heer Schrauben vraagt hoe het in de praktijk verloopt met het recht om na 4 maanden opvang in een centrum, de overplaatsing naar een LOI aan te vragen. De heer Ramakers antwoordt dat zoals voor de nieuwe procedure er veel plaatsen zijn voor families van 4 à 5 personen maar dat er zeer weinig plaatsen zijn voor geïsoleerde personen. Hetzelfde probleem stelt zich bij de partnerorganisaties waar bijvoorbeeld bij CIRE maar 1% van de beschikbare plaatsen voorbehouden zijn voor alleenstaande mannen.
26. De heer Beys wijst op eventuele verhuisproblemen tussen de centra en de LOI's en stelt vast dat dit erg kan verschillen tussen de verschillende centra. De heer Ramakers wijst erop dat het niet mogelijk is een eenvormig systeem op te leggen aan alle centra aangezien elk centrum zijn eigen specifieke ligging heeft. Zo bv. is het centrum van Bovigny niet bereikbaar met het openbaar vervoer, maar dat centrum heeft wel een systeem opgezet om dit gebrek aan openbaar vervoer op te vangen.

Mededelingen van het Rode Kruis

27. Mevrouw Van Gastel deelt mee dat het Rode Kruis op 21 november een studiedag organiseert onder de titel "begeleiding op 'vreemde' maat" rond psychosociale hulpverlening bij asielzoekers. Inschrijven kan tot 10 november voor 40€.

De volgende contactvergaderingen zullen doorgaan op de dinsdagen 13 november en 11 december, op de zetel van Fedasil, Kartuizerstraat 19-21, 1000 Brussel.